

LLEI 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 3060, pàg. 540, de 20.01.2000).

NOTA. En aquest text s'han introduït les correccions d'errada publicades en el DOGC.

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, disposa en l'article 5 que el posseïdor d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari o propietària, és responsable dels danys, dels perjudicis i de les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies i als espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1905 del Codi civil.

La Llei 3/1994, de 20 d'abril, de modificació de la Llei 3/1988, de protecció dels animals, i el Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre general d'animals de companyia, que la desplega, estableixen l'obligatorietat de la identificació i del cens dels animals de companyia i, concretament, disposen que els ajuntaments han de tenir un registre censal d'animals de companyia i que els posseïdors d'animals domèstics de companyia estan obligats a inscriure llurs animals en el registre censal del municipi de residència habitual de l'animal.

La Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, en l'article 23.k qualifica de falta molt greu la realització d'espectacles que infringeixin el que disposa la Llei 3/1988, de protecció dels animals. Així mateix, l'article 20, apartats 1 i 3, de la dita Llei fa referència a les competències de la Policia Autònoma i de les policies locals respecte als espectacles i les activitats recreatives i els criteris d'actuació dels agents davant qualsevol infracció de la normativa vigent.

Els darrers temps han transcendit a l'opinió pública casos de gossos que, per llurs característiques físiques i de comportament, es poden considerar potencialment perillosos i que han protagonitzat incidents importants, des d'agressions molt greus a persones i a altres animals, a casos, fins i tot, de participació en baralles il·legals de gossos. Aquests fets, provocats, bàsicament, perquè els propietaris d'aquests animals en fan un ús indegut, han creat una alarma social que ha de rebre una resposta efectiva de l'Administració.

Per tant, aquesta Llei, que té per finalitat regular la tinença dels gossos considerats potencialment perillosos i, així, poder garantir la seguretat dels ciutadans i la dels altres animals, pretén complementar el marc jurídic a Catalunya en matèria de seguretat ciutadana i de protecció dels animals ja regulats per normatives sectorials i les disposicions que les desenvolupen.

Article 1

Definició

Tenen la consideració de gossos potencialment perillosos, i els és aplicable aquesta Llei, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- a) Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.
- b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
- c) Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: bullmastiff, dòberman, dog argentí, dog de Bordeus, fila brasileiro, mastí napolità, pit bull, de presa canari, rottweiler, terrier staffordshire americà i tosa japonès.

Article 2

Mesures de seguretat

1. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos a què fa referència l'article 1 han d'anar lligats i proveïts del corresponent morrió, i en cap cas no poden ésser conduïts per menors de setze anys.

2. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:

- a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.
- b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desencaixar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.
- c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'avertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

Article 3

Registres

1. Quan es tracti dels gossos a què fa referència l'article 1, en el registre censal de l'ajuntament que correspongui s'han d'especificar la raça i les altres circumstàncies que siguin determinants de la possible perillositat d'aquests gossos.
2. En la base de dades d'identificació d'animals de companyia del registre censal dels ajuntaments, s'ha d'incloure un apartat específic per als gossos potencialment perillosos.
3. No poden adquirir gossos considerats potencialment perillosos les persones menors d'edat i les que hagin estat privades judicialment o governativament de la tinença d'aquests animals.
4. Com a condició indispensable per a la tinença i la posterior inclusió en el registre a què fa referència l'apartat 1, els propietaris dels gossos potencialment perillosos han de contractar una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització dels danys que aquests animals puguin provocar a les persones i als altres animals.

Article 4

Control dels centres de cria

1. Només s'autoritza la cria de gossos inclosos en l'article 1 en els centres de cria autoritzats i inscrits en el Registre Oficial de Nuclis Zoològics de Catalunya.
2. Els animals que es vulguin utilitzar per a la reproducció han de superar els tests de comportament que garanteixin l'absència de comportaments agressius anòmals.

Article 5

Regulació de l'ensinistrament

1. L'ensinistrament d'atac i de defensa només es pot autoritzar en les activitats de vigilància i de guarda d'empreses de seguretat i dels diferents cossos de seguretat.
2. Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzats i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

Article 6

Aplicació d'altres mesures

En els casos concrets de gossos que presentin comportaments agressius patològics no solucionats amb les tècniques d'ensinistrament i terapèutiques existents, es pot considerar, sota criteri facultatiu, l'adopció de mesures consistents en la castració o el sacrifici de l'animal.

Article 7

Tipificació de les infraccions

1. Als efectes d'aquesta Llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

- a) No inscriure el gos al registre específic del municipi corresponent.
- b) No senyalitzar les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.

3. Són infraccions greus:

- a) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.
- b) No contractar l'assegurança de responsabilitat civil.
- c) Fer activitats d'ensinistrament sense acreditació professional oficial.
- d) No dur a terme els tests de comportament dels gossos progenitors en els centres de cria.
- e) Portar els gossos deslligats i sense morrió a les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius i als llocs i als espais públics en general.
- f) Adquirir un gos potencialment perillós persones menors d'edat o privades judicialment o governativament de tenir-ne.

4. Són infraccions molt greus:

- a) Fer activitats d'ensinistrament d'atac no autoritzades.
- b) Participar en la realització de combats de gossos, en els termes que s'estableixen legalment.

Article 8

Prescripció

1. Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, comptadors des de la data de la comissió de la infracció.
2. Els terminis de prescripció de les sancions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus, comptadors des de la data en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 9

Tramitació

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.
2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'Administració ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronunciï.
3. La sanció de l'autoritat a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de sancions administratives. Si la resolució judicial és absolutòria, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Article 10

Sancions

1. Les infraccions comeses contra el que disposa aquesta Llei són sancionades amb multes de 10.000 pessetes a 5.000.000 de pessetes.
2. La imposició de la sanció pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció.

Article 11

Graduació de les sancions

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 10.000 a 25.000 pessetes, les greus amb una multa de 25.000 a 250.000 pessetes, i les molt greus, amb una multa de 250.000 a 5.000.000 de pessetes.
2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.

Article 12

Responsabilitat i indemnitzacions

La imposició de qualsevol de les sancions establertes per aquesta Llei no exclou de la responsabilitat civil de la persona sancionada ni la indemnització que se li pugui exigir per danys i perjudicis.

Article 13

Competència

1. El Govern pot delegar les competències sancionadores als ajuntaments que ho sol·licitin.
2. Són competents per a imposar les sancions els òrgans següents:
 - a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els alcaldes, per a les lleus.
 - b) El director o directora general del Medi Natural i els plens dels ajuntaments, per a les greus.
 - c) El conseller o consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el cas de les infraccions molt greus.

Article 14

Comís dels animals

1. Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar els animals objecte de protecció en el mateix moment en què hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei.
2. El comís a què es refereix l'apartat 1 té el caràcter de preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, que en tot cas ha de determinar la destinació final que s'ha de donar als animals comissats.

3. Les despeses ocasionades pel comís a què es refereix l'apartat 1 i les actuacions relacionades amb aquest són a compte de qui comet la infracció.

Disposició addicional

Periòdicament, el Govern ha de revisar per decret la incorporació o l'exclusió d'algunes races de les incloses en l'article 1 en funció de la presència i l'agressivitat manifesta.

Disposicions finals

Primera

Es faculden els departaments de Governació i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè facin el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 1999

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

(99.210.054)